

എമ്മാവുസ് വചനദൂത

വിശ്വാസം – അചഞ്ചലമായ ദൈവാശ്രയം

ബ്ര. ബിനു കുളങ്ങര, MCBS

മത്തായി 17:14 – 21 (Vol. 10, Issue 15)

ഏലിയാ സ്ത്രീവാ മുശാക്കാലത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ ആഴ്ചയിലേക്ക് നാം പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ തിരുസഭാ മാതാവ് വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തെ ആധാരമാക്കി നമ്മുടെ വിശ്വാസജീവിതത്തെപ്പറ്റി ആഴമായി ചിന്തിക്കാൻ ഒരു അവസരം നൽകുകയാണ്. ഹെബ്രായർക്കെഴുതിയ ലേഖനം 11:1-ാം വാക്യം വിശ്വാസത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “വിശ്വാസം എന്നത് പ്രത്യോശിക്കുന്നവ ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ഉറപ്പും കാണപ്പെടാത്തവ ഉണ്ട് എന്ന ബോധ്യവുമാണ്.” ഏറ്റവും ലളിതമായി വിശ്വാസത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഇത് സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിലുള്ള അചഞ്ചലമായ ശരണവും സ്നേഹവുമാണ്. സഭയുടെ മതബോധന ഗ്രന്ഥം വിശ്വാസത്തെ പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “വിശ്വാസം എന്നത് ഈശോമിശിഹായിലൂടെ തന്നെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുത്തിയ ദൈവത്തിന്, മനുഷ്യൻ സ്വയം സമർപ്പിച്ചു കൊണ്ട് നൽകുന്ന പ്രത്യുത്തരമാണ്.”

നമ്മുടെ വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് ഏങ്ങനെ വിശ്വാസം ജീവിക്കാമെന്നതിന് ഒരു ഉത്തമ മാതൃകയാണ് വിശ്വപ്രസിദ്ധനായ ഊർജ്ജശാസ്ത്രജ്ഞൻ ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീൻ. 1921-ൽ ഊർജ്ജതന്ത്രത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം കരസ്ഥമാക്കിയ അദ്ദേഹം തികഞ്ഞ ഒരു ഈശ്വരവിശ്വാസി ആയിരുന്നു.

തന്റെ തിരക്കേറിയ ഗവേഷണങ്ങൾക്കിടയിലും മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് അഗ്രാഹ്യമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി തലപുകയ്ക്കുമ്പോഴും അദ്ദേഹം അതിനുള്ള ശക്തി പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവവുമായുള്ള ആഴമായ ബന്ധത്തിലൂടെ കണ്ടെത്താൻ പരിശ്രമിച്ചു.

ഒരിക്കൽ ഐൻസ്റ്റീൻ, സിസ് ഫെഡറൽ പോളിടെക്നിക്സിൽ പ്രൊഫസറായിരുന്ന കാലത്ത് വിദ്യാർത്ഥികളെ, കോളേജ് സമയത്തിനു ശേഷവും തന്റെ വീട്ടിൽ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ ക്ലാസ്സ് മുറിയിൽ പഠിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു വൈകുന്നേരം അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ബൈബിൾ വായിക്കുകയായിരുന്നു. അതിൽ ആശ്ചര്യവും അത്ഭുതവും തോന്നിയ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി, ബോർഡിൽ ഇപ്രകാരം കുറിച്ചു: God is nowhere. ഐൻസ്റ്റീൻ ക്ലാസ്സിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ ഈ വരികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. തികച്ചും ശാന്തനും അക്ഷോഭ്യനുമായി അദ്ദേഹം ഒരു ചോക്ക് എടുത്ത് ബോർഡിലെ nowhere എന്ന വാക്കിന്റെ മൂന്നാമത്തെ അക്ഷരത്തിനു ശേഷം ഒരു വര വരച്ചു. അപ്പോൾ പ്രസ്തുത ഭാഗം God is now here എന്നായി മാറി. എന്നിട്ട് അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു വാക്കു പോലും പറയാതെ അദ്ദേഹം തന്റെ ക്ലാസ്സ് തുടങ്ങി. പക്ഷേ, ആ ഒരു വിശ്വാസപ്രഘോഷണം വിദ്യാർത്ഥികളെ ആഴമായി സ്പർശിച്ചു.

മാനുഷികബുദ്ധിയിലും പ്രശസ്തിയിലും ഉയർന്ന ശ്രേണിയിലുള്ള ഐൻസ്റ്റീന്റെ ആഴമായ ദൈവാശ്രയവും വിശ്വാസവും നമുക്കും മാതൃകാപരമാണ്.

ഇന്നത്തെ വചനഭാഗത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, നമുക്ക് രണ്ടു തരത്തിലുള്ള വിശ്വാസജീവിതത്തെ കണ്ടുമുട്ടാനാകും. അതിൽ ആദ്യത്തേത്, ഒരു അപസ്മാര രോഗിയുടെ പിതാവിന്റെ ആഴമേറിയ വിശ്വാസപ്രഘോഷണമാണ്. തന്റെ മകനെ സുഖപ്പെടുത്താൻ ശിഷ്യന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന നെടുവീർപ്പുമായി ഈ പിതാവ് ഈശോയെ സമീപിക്കുകയാണ്. ആ പിതാവിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഒന്നാമതായി അയാൾ, യേശുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടാണ് തന്റെ പുത്രനിൽ കനിയണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്. സാധാരണ, ഒരു മനുഷ്യൻ താൻ ആരാധിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മുന്നിലല്ലാതെ ഒരിടത്തും തന്റെ നടുവിലുണ്ടാകാൻ തയ്യാറല്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ, ഈ മനുഷ്യൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്നിൽ പ്രണമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവീകസ്വഭാവത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശ്ലീഹന്മാരെപ്പോലെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ മറ്റ് അനുചരന്മാരെപ്പോലെയെ ആഴമായ ക്രിസ്ത്യാനുഭവം സ്വന്തമാക്കാൻ ഒരവസരവും ഇതിനു മുമ്പ് ലഭിക്കാത്തയാൾ ഈശോയോട് അപേക്ഷിക്കുകയാണ് അപസ്മാര രോഗിയായ തന്റെ മകനിൽ കനിയണമെന്ന്. ഇവിടെ ആ മനുഷ്യനിൽ നിന്നുയർന്ന ആഴമായ പ്രാർത്ഥന ക്രിസ്തുവിന്റെ ചെവികളിൽ ഉയർന്നു നിന്നു. സുവിശേഷങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഇതുപോലുള്ള ഒരുപാട് സന്ദർഭങ്ങളിൽ വിശ്വാസത്തോടടുത്തുള്ള പ്രാർത്ഥന ക്രിസ്തു കേട്ട് അവർക്ക് സൗഖ്യം നൽകുന്നതായി നാം കാണുന്നുണ്ട്. ആ വിധം ഇവിടെയും ഈശോനാഥൻ കൂട്ടിക്കിട്ട് സൗഖ്യത്തിന്റെ അനുഭവം പകർന്നു നൽകുകയാണ്.

ഇവിടെ വിശ്വാസജീവിതത്തിന്റെ ഉയർന്ന നിലയിൽ ഈ പിതാവ് നിൽക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉറപ്പു സഹചരന്മാരായ ശിഷ്യന്മാർ ഒരു വിശ്വാസ പ്രതിസന്ധിയിലൂടെ കടന്നുപോവുകയാണ്. യേശു, തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കുവാൻ അധികാരം നൽകിയിരുന്നെങ്കിലും (മത്തായി 10:1) അവർക്ക് ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതിന് കാരണാവുന്നത് അവരുടെ മനോഭാവത്തിൽ രൂപം കൊണ്ട ഒരു ആത്മീയ അന്ധതയാണ്. പിശാചിനെ പുറത്താക്കാൻ തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അധികാരം എന്നും തങ്ങളുടേതായിരിക്കുമെന്നും, ദൈവത്തെ ആശ്രയിക്കാതെ തങ്ങളിൽ തന്നെ ആശ്ര

യിച്ചുകൊണ്ട് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പിശാചുക്കളെ പുറത്താക്കാൻ തങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെന്നും ശിഷ്യന്മാർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. ഇവിടെ അവരുടെ പരാജയം ആരംഭിക്കുന്നു. അപസ്മാര രോഗിയായ മകന്റെ പിതാവിന്റെ വിശ്വാസം പ്രഘോഷിച്ചത് ദൈവത്തിലുള്ള ആഴമായ ആശ്രയത്വം വഴിയാണ്. എന്നാൽ, ശിഷ്യന്മാർ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കാതെ സ്വന്തം കഴിവിനെ ആശ്രയിക്കാൻ തുടങ്ങി.

പലപ്പോഴും നമ്മുടെ ആത്മീയജീവിത വഴിത്താരയിലേയ്ക്കും ഇത്തരത്തിലുള്ള വിശ്വാസജീർണ്ണതകൾ കടന്നുവരാം. പലപ്പോഴും അന്യമതസ്ഥർ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങളിൽ ദൈവത്തോട് പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഭക്തിയും ആദരവും പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ക്രിസ്ത്യാനികളായ നമുക്ക് കഴിയാറുണ്ടോ? ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ അനുദിനം ക്രിസ്തുവിന്റെ കൂടെ നടന്നിട്ട് പലപ്പോഴും അവനെ തിരിച്ചറിയാതെ പോകുന്നുവെന്നത് നമ്മുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തമാണ്. Familiarity breeds Contempt എന്ന ആംഗലേയ പഴഞ്ചൊല്ല് നമ്മുടെയൊക്കെ വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ എത്ര സാർത്ഥകമാണ്. വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് വിളിച്ചുപറയാൻ എളുപ്പമാണ്. വിശ്വാസപ്രമാണം ആവർത്തിക്കുവാനും വിഷമമില്ല. എന്നാൽ, വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവന്റെ കൂടെ ഹൃദയം ചേർത്തുവെച്ച് ജീവിതം നയിക്കാൻ നാം മറന്നുപോകുന്നു. ഏഴയ്യാ പ്രവാചകൻ ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതു പോലെ “ഈ ജനം അധരം കൊണ്ട് എന്നെ ആരാധിക്കുന്നു; എന്നാൽ, അവരുടെ ഹൃദയം എന്നിൽ നിന്ന് അകലെയാണ്” എന്ന വചനം ഇന്ന് നമ്മുടെ വിശ്വാസജീവിതത്തെ നോക്കി വെല്ലുവിളിക്കുന്നു.

ഈ വചനത്തോട് ചേർത്തുവെച്ച് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ട മറ്റൊരു യാഥാർത്ഥ്യമുണ്ട്. വിശ്വാസം എന്നത് വലിയ അത്ഭുതങ്ങളും രോഗശാന്തിയും പ്രവർത്തിക്കാൻ മാത്രമുള്ള കൃപയല്ല. മറിച്ച്, ജീവിത പ്രതിസന്ധികൾ മാമല തീർത്ത് നമ്മെ വെല്ലുവിളിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവാകുന്ന അഭയശിലയിൽ അഭയം തേടിയാൽ, തീർച്ചയായും ആ പ്രതിസന്ധികളുടെ മാമലതകർന്നു തരിപ്പണമാവും എന്ന സത്യം നാം മറന്നുപോകരുത്. ഈയൊരു അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസഭൃശതയാണ് പരിശുദ്ധ അമ്മയിലും നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. ആയതിനാൽ, വിശ്വാസമാകുന്ന ആഴങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാനുള്ള കൃപയ്ക്കായി നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

സർവ്വേശ്വരൻ നമ്മെ സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. നിത്യം പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ, ആമ്മേൻ.